

Ein togan um klokkutíðir

Tað gjørdist ein togan um klokkutíðir, tá rætturin skuldi avgera, um ein eigari av einum skeinkistaði í Havn hevði brotið lógina ella ikki. Løgreglan hevði eina klokkutíð, starvsfólkið eina aðra

Leo Poulsen

Ein eigari av einum skeinkistaði í Havn stendur ákærdur fyri í tveimum førum at hava brotið skeinkilógina við at skeinkja seinni enn klokkan 04.00.

Fyrri hendingin fór fram 21. desember 2010, tá skeinkistaðið skonkti eftir klokkan 24, sum er markið vanlig gerandiskvøld. Hetta viðurkendi eigarin, men greiddi frá, at hann helt seg hava eina munnliga góðkenning frá skrivaranum hjá loyvisnevndini.

Sakarmálið mikudagin var eitt framhald av einum fyrri rættarfund, men av tí at bæði ákærvaldið og verjin vildu hava fleiri vitnir avhoyrd, varð málið útsett og tikið upp aftur mikudagin.

Ákærvaldið førði nú fyrrverandi skrivaran í loyvisnevndini sum vitni, og hesin segði seg ongantíð hava givið nakað munnligt undantaksloyvi. Heilt einfalt tí, at tað hevði hann ikki heimild til.

Hann segði seg minnst, at hann ofta tosaði við ákærda loyvishavaran, men hann dugdi ikki at minnst, sum hann hevði tosað við hann upp undir 21. desember 2010.

Hann vísti annars á, at loyvisnevndin bert umsat sjálvt skeinkiloyvi, og tá tað kom til undantøk var tað nakað, sum lögreglan tók sær av.

Verjin vildi vita, um ákærði kundi havt misskilt skrivaran, av tí at hesin eisini var lögreglumaður, men tað helt skrivarin ikki.

Samdir um tíðina

Verjin førði síðani tvey vitnir, ein barrvørð og eina duravørð, sum báðir arbeiddu eitt annað kvøld, sum eigarin eisini stendur ásetingarnar í skeinkiloyvinum.

Hetta var 13. februar 2011. Í lögglufrágreiðingini frá hesum kvøldinum verður sagt, at klokkan var 04.53, tá teir komu inn í umrødda skeinkistað. Sambært frágreiðingini spældi tónleikurin framvegis og ljósið var dempað. Barrvørðurin sveiggjaði við báðum ørmum yvir høvd, og sá sambært

lögregluni út til at hava tað óført.

Men øllum hesum vístu bæði barrvørður og duravørður aftur.

Sambært barrvørinum var klokkan neyvt 04.08, tá politiið kom á staðið, og tá var barrin longu latin aftur, og barrvørðurin sjálvur var byrjaður at rudda upp í barrini.

Hann kundi vera so vísur í klokkutíðini, tí tað er rættiliga óvanligt, at lögreglan kemur á staðið, og tá klokkan hongur beint framman fyri honum, var lætt at staðfesta tíðina.

Duravørðurin greiddi frá, at tá klokkan nærkast 04.00 er tíð hjá honum at byrja at fáa fólk at fara av staðnum, og tí hyggur hann støðugt at klokkun. Eisini hann nevndi, hvussu óvanligt tað er, at lögreglan kemur á staðið, og tí festi hann seg eisini við tíðspunktið.

Sambært duravørðinum var klokkan umleið 04.10, tá lögreglan kom inn í hølini.

Soleiðis eru barrvørðurin og duravørðurin rættiliga samdir um, nær lögreglan kom á staðið, og tað samsvarar als ikki við tað, ið stendur í lögglufrágreiðingini.

Lønarseðlar

Teir báðir vørðarnir, ið arbeiddu hetta kvøldið, greiddu frá, at tá barrin varð latin aftur, byrjaði barrvørðurin at rudda og vaska barrina, meðan duravørðurin fekk fólk ið út.

Teir báðir greiddu frá, at tað tók millum hálvan og heilan tíma at rudda av og vaska. Duravørðurin hjálpir til at rudda upp, og lønarseðlarnir fyri hesa náttina vístu, at barrvørðurin stemplaði út klokkan 04.53, og duravørðurin klokkan 04.56.

Teir báðir hava sostatt

stemlpað út um somu tíð, sum lögreglan, eftir egnum útsagnum, kom á staðið.

Duravørðurin greiddi eisini frá, at teir fleiri ferðir høvdu sæð lögglubilin koyra framvið, og harvið vistu, at lögreglan helt eygað við teimum. Tað vildi tí verið tápuligt hjá teimum, at haft opið longri enn loyvt var, vísti hann á.

Løgglumenninir vórðu avhoyrdir í fyrri umfari, og teir hildu fast við tað, sum stendur í lögglufrágreiðingini, og teir hildu somuleiðis fast við klokkutíðina, sum stendur har.

Við lønarseðlunum og við lögglufrágreiðingini í hondini hevur dómarnir veruligar mótsetningar, at taka støðu til.

Tíkið upp til dóms

Ákærin helt tað vera prógvað, at ákærði hevði brotið skeinkiloyvið við at hava op-

ið og skonkt eftir, at hølini skuldu verði latin aftur við fyrri viðurskifti.

Í seinna viðurskifti undraðist ákærin á, at tað einasta tey bæði vitnini tóktist at minnst við vissu, var at klokkutíðin var umleið 04.10. Hann helt tað vera undarligt, at teir til dømis iki mintust eins um talið av fólki, ið vóru inni, har annar segði eini 10-15 fólk, meðan hin metti umleið 20.

Í lögglufrágreiðingini mettu lögglumenninir eini 70 fólk.

Ákærin mælti tí til, at eigarin fekk tvær ferðir 1.000 krónur í bót fyri bæði brotini, meðan sjálvt skeinkistaðið átti at fáa eina bót sum ljóðaði upp á eitt stað millum 5.000 og 10.000 krónur.

Verjin hinvegin helt, at bæði eigari og skeinkistað áttu at verða frídømd.

Í fyrri viðurskiftinum

Skonkti ein barr í Havn eftir afturlatingartíð, ella skonkti hon ikki. Tað er spurningurin, sum dómarnir í einum máli móti einum barreigara skal taka støðu til

segði verjin, at eigarin helt seg hava fingið eina munnliga tilsøgn at hava longri opið til eitt sonevnd morgunball. Og tá lögreglan kom á staðið, varð beinanvegin latið aftur.

Í seinna viðurskiftinum segði verjin, at alt bendi á, at lögreglan var frustrerað, og tað sást í mátanum, frágreiðingin var skrivað. Hann helt, at frágreiðingin saktans kundi vera skrivað klokkan 04.53, tá lögglumenninir vóru komnir aftur á støðina.

Skuldi dømast í málinum, átti bótin at gerast munandi lægri enn tað, ákærin kravdi.

Dómarnir hevur nú tikið málið upp til dóms.